

Més coses et diria, però per avui prou.
Només el de sempre. Que t'estimo
i t'envia el record i els petons
el teu Pepe

Salut a tothom.
Petons als nens.

Hermita à Fontan, diumenge i diuenys. 30-11-XII-

Meneta meua, sempre enyorada. He cobo de rebre la teua carteta d'ahir. Estic content perquè veig que ja no ignores que el teu Pepe, se'n va fora d'ací i que normalment treballa les teves cartes per a mi tan estimades.

(156)

El dijous t'escriuria. Segurament que ja hauràs rebut la carta, no? Per ací totes les coses igual, ben igual no. Van prou un camí lleig en l'aspecte de la cosa de la toca que ja ens costa trobar-ne. No sé que passarà. El patró no ho vol solucionar i tindrà un que bellugar-nos, però queda el dubte si podrem seguir o per contra la gana farà perdre els extrems i la feut marxarà. La col·lectivitat de dotze que sortirem del camp ha quedat reduïda a vuit. Segons veurem aquesta setmana sortirà algun xicot per veure si poden anar a treballar a alguna altra banda, on trobem un patró que solucioni aquest primordial problema. També et diré que he rebut una carta d'un amic, que està aplegat a un grup al departament de fers, en la qual em diu que puja anar allà que no hi està malament del tot. Avui o demà li contestaré i li demanaré més precisions per un cas determinat i no hi hauré altre sortida. Segueixo pensant igual. Farei tot el possible per no tindre que abandonar sense documentació en regla per aquests nous de deü, i si sento d'ací haver estudiat ja la cosa i dirigi-me a un lloc ja determinat d'avançada. En aquest sentit escribia a en Bergè. Per moltes vegades nunca mai ano, que diuen i malgrat que la idea de impreses de nou a una Cia no pot entusiasmar-me, cal viure ja ben precint. Ite rebut, també, una meneta meua, carta de'en Masdes. No ha tingut noves de les tres des de que tu saps i m'aconsella seguir ací i procurar avançar que les coses canviaran el moment menys pensat.

Veig, innocècia meua, que pardo la confiança en què el teu Pepot reixi a aconseguir abraçar-te aquest hivern. Pensa que si les circumstàncies em porten forçosament a una Cia, la meua primera preocupació ja pots pensar quina serà. Cercar-te quelcom per donar-te

noveta men. T'agradaria, si o no, novosa mena?

Veuem, en aquest país admirable, (no?) no es pot fer plans, i el que hom veu. No cal desconfiar que el dia bo s'atanga i allavors ja ens cobrarem tots aquest trajo anarg. És tanta ja la meua preocupaci en aquest aspecte que ja et dic com quedarem amb la Pi Joan. Si pot aconseguir-me la prafificaci allí t'escriurà tot seguit i creu que jo hi aniré volant. Allavors si que ja pots comensar a fer les maltes...

T'estic a la llum de l'espelma i ho faig malament, no? Apenes hi jugo. Per cert que allí del temps l'haví de robar de non, ja que tornava a fer anar el xarrac, malgrat faci la cuina. La mitat treballen al bosc i per la tarda faig el dinar ja, així és que només soc mig cuiner. Què hi fareu, no? Anri el bosc el fred apretava que era un gust; les mans se't quedaven plagues i jo he venent que la meua morena, salada, té unes manetes ben grups per fer un pasamuntanyos i uns guants.. Tu que queden els faràs o no, novosa mena?

Als! Un dia d'aquests et vas un paquetet. No es pas portar, sino perquè el portis a arreglar. No t'espantis que no atente a la teua bossa, ja que vull que em diguis el que val i et girarà el propi xicot els quartets. Es tracta d'un rellotje de pulsera. D'acord?

Vols saber si he arribat pobre o ric, no? Sense enfanyar-te. Bastant riqüet Arribava ací amb 300 francos i dos rals de calderilla. Amb la meua aquella, no li podia parlar solt perquè la seva família em colmava d'atencions. Ja li plantejare per carta si s'escau, o sino, t'enviare l'alric, el fas tenir, ja que el fressés es molt clar i l'arregles tu. Veneta nova, no em culpis de no haver pensat en comprar-te un rodet de fil. Ja pots fijment-te que no podia entre-tindre'm gent i naturalment ni el teu rodet ni alguna cosa que hauria pogut comprar per ací, com tintura d'iode, aspirinas, etc, que no en tenim. No se si n'hauria trobat però no vull enfanyar-te i ja et dic que passà

S'acaba el paper. Ja he vist la carta de casa. Jo crec al ven pel que dius. Segurament però que hauràs posat els penets a la fallada i sentiria feris massa menes ja que la Lluïsa prou et recomanava el contrari. Com ho has fet, novosa mena?

T'he dit tot t'escrivé de non i no pateixis pel retard de les meves cartes. Ara es va poc al volle. Per això escriu a la llum de l'espelma, no fal que la preserbi llum al mitjà